

Quantum quisque ferat, respiciendus erit.
 Forsitan inmundae Tatio regnante Sabinae
 40 Noluerint habiles pluribus esse viris;
 Nunc Mars externis animos exercet in armis,
 At Venus Aeneae regnat in urbe sui.
 Ludunt formosae: castast, quam nemo rogavit;
 Aut, si rusticitas non vetat, ipsa rogat.
 45 Has quoque, quae frontis rugas in vertice portant,
 Excute: de rugis crimina multa cadent.
 Penelope iuvenum vires temptabat in arcu:
 Qui latus argueret, corneus arcus erat.
 Labitur occulte fallitque volubilis aetas,
 50 Et celer admissis labitur annus equis.
 Aera nitent usu, vestis bona quaerit haberi,
 Canescunt turpi tecta relictâ situ:
 Forma, nisi admittas, nullo exercente senescit,
 Nec satis effectus unus et alter habent.
 55 Certior e multis nec iam invidiosa rapinast:
 Plena venit canis de grege praeda lupis.
 Ecce, quid iste tuus praeter nova carmina vates
 Donat? amatoris milia multa leges.
 Ipse deus vatum palla spectabilis aurea
 60 Tractat inauratae consona fila lyrae.
 Qui dabit, ille tibi magno sit maior Homero:
 Crede mihi, res est ingeniosa dare.
 Nec tu, siquis erit capitis mercede redemptus,
 Despice: gypsati crimen inane pedis.
 65 Nec te decipiant veteres circum atria cerae:
 Tolle tuos tecum, pauper amator, avos!
 Quin, quia pulcher erit, poscet sine munere noctem!
 Quod det, amatorem flagitet ante suum!
 Parcius exigito pretium, dum retia tendis,
 70 Ne fugiant; captos legibus ure tuis!
 Nec nocuit simulatus amor; sine, credat amari,
 Et cave, ne gratis hic tibi constet amor!
 Saepe nega noctes: capitis modo finge dolorem,
 Et modo, quae causas praebeat, Isis erit;